

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/21/2013
Identifikačné číslo spisu:	8112011432
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8112011432.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 30. apríla 2013 v Bratislave v trestnej veci obvineného P. F., nar. XX. O. XXXX, pre trestný čin nenastúpenia služby v brannej moci podľa § 265 ods. 1 Tr. zák. č. 86/1950 Sb., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 12. februára 2013, sp. zn. 23Tos 10/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného P. F., nar. XX. O. XXXX, sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Prešov uznesením z 28. novembra 2012, sp. zn. 6Nt 21/2012, na verejnom zasadnutí podľa § 394 ods. 1, ods. 4 Tr. por. per analogiam s čl. 4 ods. 2 Protokolu č. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v trestnej veci obvineného P. F., nar. XX. O. XXXX, trvale bytom Z. č. XX povolil obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Vojenského obvodového súdu Košice zo 16. marca 1960, sp. zn. 1T 5/60.

Podľa § 400 ods. 1 Tr. por. súčasne zrušil výrok o vine uložený mu rozsudkom Vojenského obvodového súdu Košice zo 16. marca 1960, sp. zn. 1T 5/60, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na podklade sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov podanej proti vyššie citovanému uzneseniu rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením z 12. februára 2013, sp. zn. 23Tos 10/2013, takým spôsobom, že podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zrušil a podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh P. F. na povolenie obnovy konania smerujúci proti právoplatnému rozsudku Vojenského obvodového súdu Košice z 9. augusta 1957 (správne malo byť uvedené zo 16. marca 1960), sp. zn. 1T 5/60, zamietol, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto druhostupňovému rozhodnutiu podal 22. marca 2013 na Okresný súd Prešov obvinený P. F. prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie, kde ako dovolacie dôvody označil dôvody v zmysle § 371

ods. 1 písm. i/ („rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení ...“) a písm. k/ („proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné“) Tr. por.

V bližšom písomnom zdôvodnení potom namietal porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 4 ods. 1, ods. 2 Protokolu č. 7 k tomuto Dohovoru, čl. 1 a čl. 40 ods. 5 Listiny základných práv a slobôd, a čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky. Tiež poukázal i na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 6. novembra 2011, sp. zn. II. ÚS 284/2011 a porušenie zásady „ne bis idem“.

Obvinený dovolaciemu súdu napokon navrhol napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zrušiť a potvrdiť uznesenie Okresného súdu Prešov z 28. novembra 2012, sp. zn. 6Nt 21/2012.

K podanému dovolaniu bolo zaslané aj písomné vyjadrenie príslušného okresného prokurátora (č. l. 49 - 50 spisu). Ten sa pritom domáha jeho zamietnutia ako nedôvodného, nakoľko napadnuté rozhodnutie považuje za zákonné a správne.

Dňa 24. apríla 2013 bol spisový materiál prostredníctvom prvostupňového súdu predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného primárne skúmal splnenie procesných podmienok pre podanie dovolania, pričom zistil, že toto bolo v danom prípade podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Zákomom č. 262/2011 Z.z. s účinnosťou od 1. septembra 2011 došlo k zmene ustanovenia § 368 Tr. por. nasledovne.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Tr. por. ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

a/ rozsudok a trestný rozkaz,

b/ uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,

c/ uznesenie o zastavení trestného stíhania,

d/ uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania,

e/ uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného

f/ uznesenie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania,

g/ rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,

h/ rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a/ až g/, alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. (v znení účinnom od 1. septembra 2011) dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Ako je zrejmé z vyššie citovaného ustanovenia § 368 ods. 2 Tr. por., zákon taxatívne vymenúva rozhodnutia, proti ktorým je dovolanie prípustné (ide o tzv. meritórne rozhodnutia, t.j. rozhodnutia vo veci samej). Medzi nimi pritom nie je uznesenie, ktorým súd rozhodol o návrhu na povolenie obnovy konania, resp. uznesenie, ktorým bolo rozhodnuté o sťažnosti proti takémuto uzneseniu. Tieto sú z prieskumnej povinnosti dovolacieho súdu vylúčené.

Čo sa týka obvineným citovaného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 6. novembra 2011, sp. zn. II. ÚS 284/2011, tak tento vychádzal z právneho stavu pred novelou Trestného poriadku č. 262/2011 Z.z., keď v zákone ešte neboli presne stanovené rozhodnutia, voči ktorým je dovolanie prípustné.

Vzhľadom na nesplnenie jednej zo základných procesných podmienok dovolania preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Záverom možno dodať, že v predmetnej veci bol zároveň zistený aj ďalší procesný nedostatok, konkrétne spočívajúci v nedoloženom plnomocenstve zo strany obhajcu obvineného. Jeho odstraňovanie postupom podľa § 379 ods. 1 Tr. por. by však bolo vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia neúčelné.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.